

ПРИЛЕП, КОТКА И СОКОЛ

(Басня)

Щом нощта настана
и звезди изгреха,
прилепа напусна
свойта тъмна стреха.

Той на вжн изкочи
и виде насреща
две светящи очи
на котка зловеща.

Тя седи вжв мрака
сжщо кат умрела,
дебне и лов чака
че е огладнела...

Прилепа сжзира:
Иска да го хване,
той от страх премира...
— Боже, що ще стане?!

Но в миг се досеща
как да се избави,
в тая лоша среща
от врага лукави.

— Ах, котано драга,
грех голем ще сториш,
не сжм мишка блага,
ти да ме умориш.

Виж, че аз сжм пиле,
нямам пирошина,
но пжк имам криле,
птичи сжм роднина.

Истина клюн нямам,
а уста с жбици,
но комари гжлтам,
както други птици.